

JAKOU MNE MĀ• PĀ•NBĀ®H RĀ•D ... - 2.

ĀĀEtrtek, 19 zĀĭĀ™Ā- 2019

OK, zpĀĭtky na nuda plĀĭĀ¾â€! No, dokonce jsem tam doĀĭla k poznĀĭnĀ-, Ā¾e mnohem krĀĭsnĀĭĀĭ- je Ā¾enskĀĭ v letech, tĀĭle, neĀ¾ Ā¾enskĀĭ hubenĀĭ, co jĀ- na kostĀ™me visĀ- povadĀĭ; kĀ-Ā¾e, a nakonec jsem byla velmi hrdĀĭ na svĀ© pĀ™imĀ opĀĭlenĀ© proporce. ZvlĀĭĀĭ kdyĀ¾ jsem nesvĀ-tila aĀ¾ na SlovinskĀ© pobĀ™eĀ¾Ā-, co bylo naproti pĀ™mes moĀ™e, A c mĀĭm moc rĀĭda, a myslĀ-m si, Ā¾e jsem krĀĭsnĀĭ.

Tento zpĀ-sob dovolenĀ© jsem si zamilovala a dalĀĭĀ-ch Āĭest let jsem se tam pravidelnĀĭ vracela, uĀ¾ jen proto, Ā¾e tam nemusĀ-Āĭ prĀĭt prĀĭdlo. Venku to posbĀ-rĀĭĭ rukou, rajĀ•ata koupĀ-Āĭ od prodejce, co pĀ™iplul na lodi, a domĀ- si dovezeĀĭ Ā•erstvĀ½ bobkovĀ½ list â€!

Na konci prĀĭzdnin mi zavolal mĀĭ starĀ½, o hodnĀĭ starĀĭ- kĀĭmoĀĭ farmĀĭĀ™, Ā¾e jsem mu jednou naslibovala, Ā¾e mu pojedu pĀ™ekĀĭdat do Francie, Ā¾e chce koupit konĀĭ Percherony do koĀ•Āĭru, a tak Ā¾e kdy jedeme. PĀ™ekvapilo mĀĭ to, ale jsem Ā¾ena Ā•inu a odvĀĭtila jsem, Ā¾e kdy chce. Tak aĀ¾ prĀ½ udĀĭĀĭm nĀĭjakĀ½ itinerĀĭĀ™ a ve Ā•tvrtek jedeme.

JĀĭ Ā¾ĀĭdnĀ½ neudĀĭlala, zabalila si noĀ¾as a vyrazili jsme smĀĭr Francie, oblĀ-benĀĭ to mĀĭ zemĀĭ. Celou cestu hrotil, Ā¾e nebude spĀĭt pod mostem, je to totiĀ¾ vcelku bohatĀ½ Ā•lovĀĭk, co jezdĀ- do 4 hvĀĭzdiĀ•kovĀ½ch hotelĀ-. Z toho jsem ho hbitĀĭ vyvedla, Ā¾e jĀĭ na nĀĭco takovĀ©ho nemĀĭm, aĀ¾ se nestrachuje, Ā¾e mosty nebudou.

U Verdunu jsem naĀĭla prima penzion, dali jsme si veĀ•eĀ™ĭ, ta ho obĀĀĭla, pochopil, Ā¾e i jĀĭ jsem gurmĀĭn, Ā¾e se mnou se neztratĀ-, a pĀ™estal se strachovat. PerĀĭerĀ•nskĀ© Ā°dolĀ- bylo nĀĭdhernĀ©, francouzskĀĭ jĀ-dla, deserty, vĀ-na i sĀ½ry vĀ½bornĀ©, Francouzi natĀ™epanĀ-, Ā¾e hovoĀ™Ā-m jejich Ā™eĀ•Ā-, byli vstĀ™Ā-cnĀ-.

Pak jsme se rozhodli, Ā¾e se posuneme k zĀĭmkĀ™m na LoiĀ™e, a to byl dobrĀ½ tah, byly nĀĭdhernĀ©, Āĭkoda, Ā¾e jsem jich vidĀĭla jsem zlomek.

To bohatstvĀ- zĀĭmku Fontainebleau, ta nĀĭhera, ta lĀĭska k historickĀ½ch vĀĭcem naĀĭjich pĀ™edkĀ™ na zĀĭmcĀ-ch ve mĀĭstech â€! vrĀĭtila bych se tam kdykoliv znovu. A kdykoliv je mi mizernĀĭ, zabrousĀ-m v duĀĭi do tĀĭch prĀĭzdnin a je mi fajnâ€!

KdyĀ¾ si vzpomenu na aromatickou zahradu, vysazenou postaru, kde kopr mĀĭl pĀ™Ā-jemnou mentolovou vĀĭniâ€! dvĀĭ bĀ-lĀ© kadibudky vedle sebe, s obrĀĭzky panĀĭĀka a panenky, kde jsme sedĀĭli kaĀ¾dĀ½ v jednĀ©, prdĀĭli, povĀ-dali si a dĀĭsnĀĭ se tomu Ā™ehtali â€!

Cestou domĀ™ z Francie to okomentoval, Ā¾e to byla Ā°Ā¾asnĀĭ dovolenĀĭ, Ā¾e se uĀ¾ dlouho tak nepobavil, nenaĀ™ehtal, Ā¾e je napĀĭnĀĭ nĀĭdhernĀ½mi zĀĭĀĭtky a dokonce jsme se ani nepoprĀli!

Tak, a te• se vr•it•m ke sv•mu exp•t•teli, kter•ho jsem se v•i•m a se v•jemi sezna•mila, jezdili jsme do toho nudakempu spolu i n•kolikr•it za rok. V•je je moc hezk• a• do t• doby, ne• se do toho vlo••- •ena. No, po •ty•mech letech m• napadlo, •e ko•i•je p•t dn• - v t•dnu, a za cel• ty roky jsem se nepoh•dali a furt je to idylka, tak jsem mu nab•dla, •e bychom mohli n•jak ••ste•n•• spole•n•• hospoda•t, na star•• kolena, t•eba tak, •e ud•l•me jeden spole•n•• ••et do kter•ho budeme m•t oba p•t•stup.

Na kter•• d•me ka•d• 10 tis•covek, nebo m•n•, dle domluvy, a z toho se zaplat• n•klady na bydlen• - jako voda, elektrika, wifina, j•dlo, drogeriem a co zbyde, nech•me na dov•u nebo si to t•eba rozd•l•me.

A t•m idylka skon•ila. ••pln• beze slova zmizel, m•s•c jsem ho nevid•la, pak se objevil, •ekala jsem, •e nav•i•eme na n•ji diskuzi•! a nic. Tak jsem znovu sv•j n•jvrh zopakovala •• op•t •i•dn• reakce, p•mi tro•je p•titla•en• ke zdi mi •ekl, •e nev•, co mi na to m•j •ci.

Trochu jsem nech•ipala, v •em je probl•m. U norm•ln•ch lid• mi to p•ipad• na diskuzi s kaf••kem tak na 20 minut. No - op•t se neobjevil dal••- p•lrok, nevolal a j• nehrotila.

Po •ase mi do•ilo, •e jsme se roze•li.

Pak jsme se n•hodn• potkali a op•t za•al volat, ••kal, jak ho to bol•, jak se mu st•sk•i, jak m• d•sn• miluje ••! asi jsem n•jak blb• •ekala, •e se bude cht•t vr•tit, •e otev•eme n•ji diskuzi.

Ne, nestalo se, jen stesky... Nesla jsem to blb• a hrozn• se mi st•skalo, ale nejsem ten, co pros•. Pobuila jsem si ve van• u whisky. Ale z•stalo ve mn• nezodpov•zeno dost ot•zek.

A• mi po dlouh•m, dlouh•m •ase, jednou na velikonoce, p•i•lo od n•j takov• hezk• p•i•n• s n•jak•mi obr•zky, a se spoustou jin••ch adres •• zn•te to, tzv. hromadn•j korespondence.

Jsem slu•jn• •lov•k i pop•i•la jsem t•• a nechala to b•t, na• o•ivovat star• r•ny.

Asi za 14 dn• - to p•i•lo znovu, rychle to otev•u, s my•lenkou, •e pro• ••sta••ek sklerotn••ek• mi to pos•l• znovu a p•i• mi, ••zu• to od Tebe m•m•, a ode•lu.

T•k•• pracovn• den, ale stejn• mi to v podv•dom• vrtalo hlavou, tak to znovu odpo•te•u a s v•t•i•m prozkoum•n•m zjist•m, •e je pod t•m n•jak•j drobn•j soukrom•j korespondence, kter• nen• u•en•j m•: ••zna kamar•jdstv• - Ti prd•m•. A zji•uji, •e mi to p•i•lo z jin• adresy.

I d•jm odpov•d•t a p•i•t • pan•: ••Pos•l•te mi omylem svou soukromou korespondenci• a ode•lu. Obratem mi p•i•la odpov••, •••e ne omylem, •e mi to poslala z•jrn••. Trochu jsem nepob•rala a za•ala si s p•jennou pan• ps•it, o te• u• na•jem b•val•m spole•n•m p•t•teli ••!

A jak jsme si tak psaly, dostaly jsme se k ur•it•m ud•lostem v jeho •ivot•, kde jsme figurovaly ob•, j• u Kladna a ona u Humpolce, a tak jsme si p•kn• cel• odpoledne psaly, a• n•jm do•ilo, •e m•l r•zn•j

stanoviště po republice. Já nejednou dostala odpovědi na všechny svá otázky, třeba - kde byl o věkendu, proč nechtěl společnou domácnost, společně placené náklady, proč mě nikdy nepozval k sobě do bytu do Humpolce, proč mě nikdy nepředstavil své rodině, sestře a tyťem dětem!

Najednou mi to bylo celá jasné, a přestalo to bolet.

A teď je třeba, abych se vrátila na začátek toho prvního článku, já se totiž neseznamuju! Já vědy, neřeknu rozdíl chci to první, už jsem seznáměni - asi jsem loutka, ale - to je zase asi na další - článku!

Váše INKA